

Mons. Fernando Ocáriz: „Calea cea mai fidelă de a sluji Biserica este să nu fim indiferenți față de vicisitudinile lumii noastre”

Interviu realizat de Claudio Caruso cu Mons. Fernando Ocáriz, prelatul Opus Dei

În pragul unui moment istoric, Opus Dei se pregătește să celebreze primul său centenar, privind spre viitor și având picioarele bine ancorate în viața de zi cu zi. În acest interviu exclusiv, Claudio Caruso dialoghează cu prelatul Lucrării, Mons. Fernando Ocáriz, într-o conversație profundă care abordează provocările familiei contemporane, impactul real al instituției în primii săi o sută de ani de existență și vitalitatea Bisericii pe continente precum Africa.

Cu o căldură apropiată și o perspectivă profund supranaturală, don Fernando analizează și semnificația profundă a viitoarei și istorice vizite a Papei Leon în Spania, sub mottoul „Ridicați privirea”. O conversație esențială pentru a înțelege cum mesajul sfântului Josemaría — de a-L găsi pe Dumnezeu în muncă, în odihnă și în relațiile de fiecare zi — continuă să fie un răspuns viu și transformator la provocările societății actuale.

„Speranța mea pentru anii care vin este ca Lucrarea să fie o mare cateheză, care să ajute la transformarea sfințeniei într-o realitate a vieții de fiecare zi.”

Sfântul Josemaría s-a născut într-o familie care practica credința. Și-a început apostolatul printre tineri, mulți dintre ei provenind din familii catolice. Dar, în timpul vieții sale, Lucrarea s-a extins și în alte țări, unde realitatea era diferită. El vorbea chiar despre apostolatul „ad fidem”. Ce considerați că este esențial în apostolatul desfășurat în medii în care familia nu numai că nu susține credința, ci este chiar destrămată? În acest sens, cum ar putea fi încurajate în societate familiile să devină „căminuri luminoase și vesele”, cum spunea sfântul Josemaría?

Încă de la început, sfântul Josemaría a acordat o mare importanță prieteniei, ca loc privilegiat al evanghelizării, pentru că tocmai acolo împărtășim Evanghelia de la inimă la inimă. În aceste legături de prietenie, credința se răspândește apoi în familii, între colegi, între vecini... și deschide fiecăruia orizonturi noi. Așa își imaginea el rolul primilor creștini, care își arătau cu naturalețe prietenia cu Cristos printr-o bucurie contagioasă. Și acest lucru rămâne actual. Întâlnirea cu Isus pune bazele construirii propriului proiect de viață: ajută la credința într-o iubire pentru totdeauna, îi face pe oameni să vadă în copii o binecuvântare și oferă puterea de a avea grijă de cei vârstnici și de cei bolnavi. Familiile creștine sunt chemate, la rândul lor, să ajute multe alte familii.

Sfântul Josemaría spunea că Lucrarea există pentru a sluji Biserica. Care considerați că a fost principalul serviciu oferit de Lucrare Bisericii în acești primi o sută de ani?

Principala contribuție a Opus Dei este legată de însăși esența spiritului pe care Dumnezeu a voit să-l răspândească prin Lucrare încă din 1928: o mulțime de persoane care doresc să-L iubească pe Dumnezeu în viața de zi cu zi, căutând să facă Evanghelia să dea sens muncii și

odihnei lor, relațiilor cu familia și colegii, contribuind la umanizarea — și creștinarea — suferințelor mici și mari ale vieții, precum și a bucuriilor și provocărilor pe care le întâlnesc, transformând munca obișnuită într-un serviciu generos, într-o semănare de pace și bucurie creștină în toate mediile.

Ar fi mai ușor să răspund la această întrebare pornind de la proiectele instituționale și să subliniez inspirația pe care mesajul Opus Dei a oferit-o pentru numeroase inițiative educative, formative, sociale și caritative în multe locuri ale lumii. Se pot da exemple diverse, precum Strathmore College din Kenya, prima școală interracială din Africa, începută în 1961 și inspirată de spiritul sfântului Josemaría; centre de formare profesională în America de Sud, o școală de management în Mexic sau un colegiu universitar în Spania. Aici, la Roma, este bine cunoscută activitatea Pontificiei Universității a Sfintei Cruci, un centru de studii eclesiastice care a format studenți din 129 de țări și din peste 1.200 de dieceze.

Totuși, fără a diminua importanța acestor realizări, m-a umplut de recunoștință să constat din nou — după ce am ascultat peste 50.000 de persoane din 70 de țări — că modul cel mai fidel de a sluji Biserica potrivit spiritului nostru este să ne identificăm atât de profund cu Cristos, încât să avem aceleași sentimente ca El, pentru a nu rămâne indiferenți față de vicisitudinile lumii noastre și pentru a ne implica propria viață în răspunsul la speranțele și nevoile tuturor.

Cei o sută de ani ai Lucrării reprezintă un moment de mulțumire, de reflecție și de privire spre viitor: cum vedeți Lucrarea în anii următori?

Speranța mea pentru anii care vin este ca centenarul întemeierii Opus Dei să fie o ocazie pentru ca fiecare să se reînnoiască interior și, pornind de la această reînnoire lăuntrică — care presupune și recunoașterea greșelilor și îndreptarea lor — să putem sluji mai bine lui Dumnezeu, Bisericii și tuturor oamenilor, inspirând transformarea lumii după inima lui Cristos. Să existe persoane din Opus Dei în spatele acelor familii unite pentru că au știut să-și ceară iertare. Să existe jurnaliști care spun adevărul, profesori dedicați care predau cu umilință și curaj; vârstnici senini și tineri solidari; soți care îi inspiră pe copiii lor în credință; bolnavi care își poartă suferințele cu seninătate; medici care își tratează pacienții cu umanitate și ingineri care își pun cele mai bune talente în slujba rezolvării problemelor celor mai vulnerabili, chiar dacă aceasta nu este cea mai profitabilă afacere. Aceasta este speranța mea pentru anii care vin: ca Lucrarea să fie o mare cateheză care să ajute la transformarea sfințeniei într-o realitate a vieții de fiecare zi și să contribuie la „faptul ca iubirea și libertatea lui Cristos să însuflească toate manifestările vieții moderne” (sfântul Josemaría, *Drum*, nr. 302).

Papa a făcut o călătorie în Africa, vizitând mai multe țări timp de zece zile. Care au fost, în opinia dumneavoastră, temele principale ale acestei vizite?

Intensa călătorie apostolică de zece zile prin Algeria, Camerun, Angola și Guineea Ecuatorială a fost o manifestare elocventă a grijii Papei și a Bisericii pentru întregul neam omenesc și, în mod deosebit, pentru continentul african, un pământ al speranțelor și al

provocărilor deopotrivă de mari. În același timp, este o ocazie de a reînnoi recunoștința, afecțiunea filială și rugăciunea constantă pentru roadele pontificatului.

În fiecare călătorie, Sfântul Părinte este un martor al Evangheliei și al apropierii lui Dumnezeu de oamenii care îl primesc. El și-a reiterat mesajul de pace și reconciliere ca răspuns creștin la conflicte. Pelerinajul său pe pământul sfântului Augustin ne dezvăluie propria sa identitate de fiu spiritual al sfântului din Hipona și ne invită să căutăm în Isus Cristos răspunsurile la neliniștile noastre existențiale. Celebrrările liturgice numeroase și pline de bucurie – precum emoționanta Liturghie de încheiere de la Malabo – arată că Biserica din Africa debordează de vitalitate. Papa ne-a amintit tuturor că acest continent este un adevărat plămân spiritual și o comoară de credință pentru întreaga lume.

Și ce așteaptă Lucrarea de la apostolatele de pe acest continent?

Răspunsul scurt este că așteptăm foarte mult, atât în ceea ce privește proiectele de formare, cât și fidelitatea personală față de Isus Cristos. Ambele aspecte sunt importante, însă în Opus Dei acordăm o importanță primordială spontaneității apostolice a fiecăruia, inițiativei sale libere și responsabile, călăuzite de Spiritul Sfânt.

Sfântul Josemaría iubea profund Africa, cu marea ei diversitate de culturi și popoare, și întrevedea binele imens pe care bărbații și femeile acestui continent îl vor aduce societății și edificării Bisericii. Ne invita adesea să visăm idealuri mari. Ceea ce mă entuziasmează cel mai mult în misiunea Opus Dei în Africa este viața africanilor care trăiesc spiritul Lucrării. Opus Dei nu este în Africa ca ceva exterior, ci de aproape 70 de ani există africani din diferite țări care trăiesc spiritul Opus Dei în propriul lor stil și în propria lor realitate. Opus Dei este african pentru că este catolic, universal, asemenea mesajului Evangheliei. Și deja vedem cum Opus Dei se extinde din Africa spre alte locuri ale lumii, purtând o mărturie vie de credință și bucurie.

În luna iunie viitoare, Papa Leon va vizita pentru prima dată Spania. Cum credeți că ar trebui să ne pregătim pentru acest eveniment în țara de naștere a Lucrării?

Mottoul călătoriei – „Ridicați privirea” – este o invitație de a privi realitatea noastră ieșind din logica pur umană și intrând în această viziune supranaturală pe care ne-o oferă iubirea lui Dumnezeu. Apropiindu-ne de El în cei aflați în nevoie, prin gesturi și fapte de milostivire, ne pregătim inima pentru a-L primi pe Isus în ei: „Tot ce ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei mai mici, Mie Mi-ați făcut” (Mt 25,40).

Sfântul Josemaría îl numea pe Papă, evocând-o pe Sfânta Ecaterina de Siena, „dulcele Cristos pe pământ”. O altă modalitate esențială de a ne pregăti pentru vizita Sfântului Părinte este rugăciunea pentru persoana sa și pentru roadele călătoriei, astfel încât inimile tuturor să fie deschise pentru a-i asculta cuvintele, a le primi cu devoțiune și apoi a le răspândi în toate colțurile societății. Credința creștină are mari implicații sociale, iar acest lucru este adesea prezent într-o călătorie a unui Pontif Roman, care este și o vizită de stat. Dar ceea ce este

principal, ceea ce este central, este că Papa ne ajută să ne întâlnim cu Isus Cristos. Numai în Isus Cristos și împreună cu Isus Cristos viața capătă sens, iar provocările omenirii pot fi privite cu speranță.

Redacția Exaudi